

Și altul să nu se amestece.

Scriș în Suceava în anul 7077 (1569), iulie 2.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învățat.

† Toma <a scris>.

Original slav hîrtie, pecete aplicată, căzută. Arhiva Academiei R.P.R., 1569 E₁, Succeștiunea Adamachi, moșia Starosilța din ținutul Hirlăului.

Textul slavon este însoțit de o traducere românească de Gheorghe Evloghi și intitulată «Срѣт де не испнеок сирѣкѣс де ла Богдан крѣпко даш актъ збогъ», datat greșit «Іулія», deși documentul este emis în luna iulie. În această traducere, printr-o înțelegere eronată a formei de genitiv Каліана, acest nume propriu este considerat de genul feminin și se traduce «strănepotul Calianei... strămoașa lui, Caliana». Că este o greșeală, reiese clar dintr-un alt document, prin care se menționează că unui Calian cel bătrîn — același cu Calian din documentul nostru — i se întărise ocină în satul Starosilții (1528, DIR, A. Moldova, veacul XVI, vol. I, d. 260, p. 294—295).

Satul Starosilții, pe virful Cozancei, în raionul Botoșani, atestat în documentul menționat din anul 1528, se numește astăzi Starosilța și este alcătuit din Starosilța-Radu și Starosilța-Stavri¹.

Cozancea, pădure în raionul Botoșani, apare și în alte documente, dintre care cităm unul din anul 1598 (DIR, A. Moldova, veacul XVI, vol. IV, d. 258, p. 201).

Tomșa Hrana, fiul Anghelinii, nepotul lui Costea posadnicul, apare adeseori în documente, din care cităm unul din anul 1580 (DIR, A. Moldova, veacul XVI, vol. III, d. 174, p. 137), dar cea mai veche mențiune o constituie cea din documentul nostru.

Gavril Udrea, tatăl lui Simion Udrea, este menționat într-un document din anul 1599 (DIR, A. Moldova, veacul XVI, vol. IV, d. 313, p. 254).

Reține atenția forma de genitiv Хранѣи la un substantiv slav încadrat în tema -а храна al cărui genitiv singular este хранѣи. Forma хранѣи ni se pare o dovadă că substantivul era considerat ca făcînd parte din patrimoniul lexical al limbii romîne și a apărut sub influența declinării substantivelor feminine romînești.

3. 1599 (7107), martie 25.

Jeremia Movilă voievod întărește lui Mihil, pîrcălab de Cotnari, seliștea Hilipești pe Moldova, în ținutul Suceava, cumpărată de la Gheorghe, fost pîrcălab, pentru 110 taleri de argint.

† Иъ Еремѣя Мовила коекода, божѣю милосѣиію господарь земли молдавскон. Оже <принд>е прѣд нами и прѣд нашими колѣри, <слоу>га <нашъ Ге>ворѣе кик паркалак по егѣ <до>к<рон> колѣи, никим не понсжден ани приславан и продаа скою <правою> втиннѣ и кикѣ<п>ак<н>ѣи и вт испнеок за маршѣрю и за кѣнеж вт господетка-ми, една селница съ кѣе хотар на имѣ Хилнпѣи на Молдакѣ, с колѣст <с>чакѣтѣи. Ша продаа нашѣмү кѣрѣмү Мухан прѣкалак вт Котнар за една сто и десѣт талери сребрѣнѣх и заплатиа емү не пакна вт прѣд нами. Что таа селницѣ бѣла кѣпѣи еи прѣжде вт Пытрашко <прѣ>сѣкѣла апрѣд и того испнеок кѣпѣи еи ещѣ дал емү кѣ рѣки.

Шѣм ради, како да ест емү и вт нас втиннѣ съ кѣсем дохѣдом. и ни да не сѣмшае прѣд сим листом нашим.

Пис с актъ зрѣз, марта кѣ.

Господинѣ рече.

Еремѣя коекода <м. р.>.

† Бѣа логофѣтъ <м. р.> и некал. <м. р.>.

† Думитрү <м. р.>.

¹ Vezi Iorgu Iordan, *Toponimia românească*, Editura Academiei Republicii Populare Romîne, 1963, p. 195.